

בִּי אִם הִלַּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל, דָּא אֲנִיתִיהּ. (בראשית מט)

וְאִי תִימָא (שמואל א ט) וְהִלַּחֵם אוֹל מִכְּלִינוּ, וְלֹא כְּתִיב
 אֲזַלְתָּ. שְׂאֵר מְזוּנָא לָחֵם קָרִיעַן לִיהּ,
 וְאֲשֶׁתְּמוֹדְעָן מְלִין, מָאן הוּא שְׂאֵר מְזוּנָא, וּמָאן הוּא
 לָחֵם מִמָּשׁ. לָחֵם דְּלַעֲיָלָא, בְּכָל אֶתְר דְּדַבְר, לָחֵם
 תַּתָּא, בְּכָל אֶתְר נּוֹקְבָא וְאִנּוּ אֲשֶׁבְחִינָא דְּזַמְנִין כְּתִיב
 דְּבַר, וְלְזַמְנִין נּוֹקְבָא, וּכְלָא חַד מְלָה, תַּאי כְּהַאי,
 וְשִׁפִּיר כְּלָא.

תָּא חַזִּי, אֲשֶׁר, רְשִׁים לְעֵילָא וְרְשִׁים לְתַתָּא, בְּתַקוּנֵי
 כְּלָה. וּכְלָהוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין יַמָּא קָאִים עַלְיָהוּ,
 וְאֲתַתְּקוּן בְּהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלכים א ז) וְהֵימָּן עַלְיָהֶם
 מְלַמְעָלָה. וְרוּז דְּמְלָה, אֲתַתְּקוּן לְעֵילָא וְאֲתַתְּקוּן
 לְתַתָּא בְּאַרְעָא. אֲתַתְּקוּן לְעֵילָא בְּתַקוּנֵין יְדִיעוּן, בְּגִוּוּנָא
 דְּעֵלְמָא עֲלָתָה. וְאֲתַתְּקוּן לְתַתָּא בְּהַנִּי תְרִיסַר שְׁבַטִין

לשון הקודש

בְּכָל מְקוּם נְקֻבָּה. וְאִנּוּ מְצִאֲנוּ
 שְׁלַפְעָמִים כְּתוּב וְזָכַר וְלַפְעָמִים נְקֻבָּה,
 וְהַכֵּל דְּבַר אַחַד, זְהוּ כְּמוֹ זֶה, וְהַכֵּל יָפָה.
 בַּא רְאָה, אֲשֶׁר רְשׁוּם לְמַעְלָה וְרְשׁוּם
 לְמַטָּה בְּתַקוּנֵי כְּלָה, וְעַל כֵּן שְׁנַיִם עֲשָׂר
 הַשְּׁבַטִים הֵימָּן עוֹמֵד עַלְיָהֶם וְנִתְקַן בְּהֵם.
 זְהוּ שְׁבַתוּב (מלכים א ז) וְהֵימָּן עַלְיָהֶם
 מְלַמְעָלָה. וְסוּד הַדְּבַר – נִתְקַן לְמַעְלָה
 וְנִתְקַן לְמַטָּה בְּאַרְצֵי. נִתְקַן לְמַעְלָה

וְהוּא מְשֻׁנָּה. וּבְכָל מְקוּם סוּד שֶׁל לָחֵם
 נְקֻבָּה הִיא, מְשׁוּם כִּד שְׁמֵנָה כְּתוּב וְלֹא
 שְׁמֵן, וְכְתוּב (בראשית ט) כִּי אִם הִלַּחֵם
 אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל, זֶה אֲשֶׁתּוּ.

וְאִם תֵּאמַר, (שמואל א ט) וְהִלַּחֵם אוֹל
 מִכְּלִינוּ, וְלֹא כְּתוּב אֲזַלְתָּ? לְשֶׁאֵר הַמְּזוּן
 קוֹרְאִים לָחֵם, וְהַדְּבָרִים יְדוּעִים מַה הוּא
 שְׂאֵר הַמְּזוּן וּמַה הוּא לָחֵם מִמָּשׁ. לָחֵם
 שְׁלַמְעָלָה בְּכָל מְקוּם זָכַר, לָחֵם תַּחְתָּוִן

בַּגּוֹזָא דְלַעִילָא. וְעַל דָּא שְׂכִינְתָא לְעִילָא וּשְׂכִינְתָא
 לְתַתָּא בְּגִינְיָהוּ (בְּגוֹיִיחוּ) דְיִשְׂרָאֵל, וּבְתַרִּיסַר שַׁבְּטִין (נ"א
 וּבְתַרִּין שַׁבְּטִין) (נ"א וּבְתַרִּין סְטַרִּין) אֶתְבְּלִילַת וְאֶתְתַּקְנַת. אֲשֶׁר
 בְּתַקּוּנָהּ קַיְמָא, כְּשֶׁאֵר שַׁבְּטִין.

וְאִי לָאוּ דְגַלִּי מִשָּׁה, לָא אֶתִּידַע. דְּכֵתִיב, (דברים לג)
 וְטוֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ. לְאַחֲזָא אֵן הוּא קִשְׂרָא
 דִּילִיָּה בְּאַתְרֵיהּ, דְּאִיְהוּ נְגִיד הֵהוּא מִשָּׁה רַבּוּת
 מְלַעִילָא. בְּגִינֵי כַּךְ כְּתִיב, בְּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר נִפְתְּלֵי אֵילָה שְׁלוּחָה תְּנוּתָן
 אֲמַרִּי שְׁפַר. הָא אֶתְמַר, דְּעֵלְמָא עֵלְמָה עֵלְמָא
 דְּדְכוּרָא אִיְהוּ, בֵּינָן דְּסַלְקָא מְלָה מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 וְלַעִילָא, כְּלָא הוּא דְכַר. מְנַלָּן, מֵעוּלָה, אֲמַאי אֶתְקַרִּי
 עוּלָה, בְּגִין דְּסַלְקָא לְעִילָא מִן נוֹקְבָא. וּבְגִינֵי כַּךְ, (ויקרא
 * עוּלָה זָכַר תָּמִים יִקְרִיבוּ וְגו'.

לשון הקודש

לְהַרְאוֹת אֵיפֹה הַקֶּשֶׁר שְׁלוֹ בְּמִקוּמוֹ,
 שֶׁהוּא מִשְׁפִּיעַ אוֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחָה
 מְלַמְעֵלָה. מִשּׁוּם כַּךְ כְּתוּב בְּרוּךְ מִבְּנִים
 אֲשֶׁר וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, נִפְתְּלֵי אֵילָה
 שְׁלַחַה הִנְתָּן אֲמַרִּי שְׁפַר. הֲרִי נֶאֱמַר
 שֶׁהָעוֹלָם הָעֵלְיוֹן הוּא עוֹלָם שֶׁל זָכַר. בֵּינָן
 שְׁעוּלָה דְכַר מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְמֵעֵלָה,
 הַכֹּל הוּא זָכַר. מִנֵּינ לָנוּ? מֵעוּלָה. לָמָּה
 נִקְרְאוֹת עוּלָה? מִשּׁוּם שְׁעוּלָה מֵעַל

בְּתַקּוּנָם יְדוּעִים כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם
 הָעֵלְיוֹן, וְנִתְקַן לְמִשָּׁה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
 הַשַּׁבְּטִים הִלְלוּ כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה, וְעַל כַּךְ
 שְׂכִינָה לְמַעְלָה וּשְׂכִינָה לְמִטָּה בְּשִׁבְלֵי
 וּבְתוֹכָם שְׁלוֹ יִשְׂרָאֵל, וּבְשָׁנִים עֶשֶׂר
 שַׁבְּטִים וּבְשָׁנֵי שַׁבְּטִים וּבְשָׁנֵי אַדְדִּים
 נִכְלַלְתָּ וְנִתְקַנְתָּ. אֲשֶׁר בְּתַקּוּנֵיהָ עוֹמֵד
 כְּשֶׁאֵר הַשַּׁבְּטִים.

וְאִם לָא שְׁגָלָה מִשָּׁה – לָא נוֹדַע,
 שַׁכְּתוּב (דברים לג) וְטוֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ,

אִמַּאי תָּמִים, וְכִי פִיִּסְקֵי פִיִּסְקֵי בְּעֵינָן לִיָּה, דְּאָמַר
תָּמִים, מַהוּ תָּמִים. אֶלָּא, פְּדֻכְתִּיב, (בראשית יז)

הַתְּהִלָּךְ לְפָנֵי וְהָיָה תָּמִים. אִימַתִּי תָּמִים, בְּשַׁעֲתָא (ס"א
בְּאַתְרֵי) דְּאֶתְגַּזֵּר, דְּהָא דְּכוּרָא לָא חָוֵי, וְלָא אֲשַׁתְּמוּדַע,
אֶלָּא בְּהָהוּא אֶתְרֵי דְּאֶקְרִי תָּמִים. וּמֵאַן אִיְהוּ, דָּא אֶת
קִימָא, דְּבִיה אֲשַׁתְּמוּדַע דְּכוּרָא מִן נוֹקְבָא. פְּדֻכְתִּיב,
(בראשית ו) אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה. בְּגִינֵי כֶּךָ זָכַר תָּמִים,
דְּאֲשַׁתְּמוּדַע בִּיה הָא שְׂיִפָּא, וְלָא יִסְרֹסֵן לִיָּה.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (ויקרא ד) נִקְבָּה תְּמִימָה. הָכִי
הוּא וְדֵאֵי, כְּמַה דְּאֶקְרִי צַדִּיק תָּמִים, כֶּךָ אֶקְרִי
צַדִּיק תְּמִימָה. בְּגִין דְּכֻלָּא, נְטֻלָּא מִנִּיה, בְּגִינֵי כֶּךָ,
עוֹלָה דְּסֻלְקָא מִן נוֹקְבָא לְדְכוּרָא, וּמַהֲאֵי אֶתְרֵי
וְלַעִילָא, כֻּלָּא הוּא דְּכוּרָא. וּמִן נוֹקְבָא (דף רמו ע"ב) וְלַתְּתָא,
כֻּלָּא הוּא נוֹקְבָא, וְהָא אוֹקִימָנָא.

לשון הקודש

תָּמִים הָיָה. מִשּׁוּם כֶּךָ זָכַר תָּמִים, שְׁנוּדַע
 בּוּ אִיבְרָ זֶה וְלָא יִסְרֹסֵן אוֹתוֹ.

וְאִם תֵּאמַר, הֲרֵי כְּתוּב (ויקרא ד) נִקְבָּה
 תְּמִימָה? כֶּךָ הוּא וְדֵאֵי. כְּמוֹ שְׁנֻקְרָא
 צַדִּיק תָּמִים, כֶּךָ נִקְרָא צַדִּיק תְּמִימָה,
 מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל נְטֻלָּה מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם כֶּךָ
 עוֹלָה, שְׁעוֹלָה מִן הַנִּקְבָּה לְזָכַר,
 וּמִמְקוֹם זֶה וּמִעֲלֵה הַכֹּל הוּא זָכַר, וּמִן
 הַנִּקְבָּה וּמִטָּה הַכֹּל הוּא נִקְבָּה, וְהֲרֵי
 בְּאַרְגּוֹ.

הַנִּקְבָּה, וּמִשּׁוּם כֶּךָ (ויקרא א) עֲלֵה זָכַר
 תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ וְגו'.

לְמַה תָּמִים? וְכִי חֲתִיבוֹת חֲתִיבוֹת
 צָרִיךְ אוֹתוֹ שְׂאוּמַר תָּמִים?! מַה זֶה
 תָּמִים? אֶלָּא כְּכַתּוּב, הַתְּהִלָּךְ לְפָנֵי
 וְהָיָה תָּמִים. מַתִּי תָּמִים? בְּשַׁעֲה וּבְמִקּוֹם
 שְׁנַמּוּל, שְׁהֲרֵי הַזָּכַר אֵינּוּ, וְלָא נוֹדַע
 אֶלָּא רַק בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנֻקְרָא תָּמִים,
 וּמַהוּ? זוֹ אוֹת הַבְּרִית, שְׂבָה נוֹדַע הַזָּכַר
 מִן הַנִּקְבָּה, כְּכַתּוּב (שם י) אִישׁ צַדִּיק

וְאִי תִימָא, הָכִי נָמִי נּוֹקְבָא דְלְעִילָא. אֶלָּא, סִיּוּמָא
 דְּגּוּפָא אַחֲזִי עַל כָּל גּוּפָא דְאִוְהוּ דְכַר, רִישָׁא
 דְּגּוּפָא נּוֹקְבָא, עַד דְנִחִית לְסִיּוּמָא, וְכַד סִיּוּמָא אַתְחֲזִי,
 הָא עֶבֶיד כְּלָא דְכַר. אֶבְל הָכָא, רִישָׁא וְסוּפָא נּוֹקְבָא,
 דְהָא כָּל תְּקוּן גּוּפָא נּוֹקְבָא.

תָּא חֲזִי, חַד רָזָא עֲלָאָה אִית בְּמִלָּה דָּא, דְהָא
 חֲמִינָן דִּיעֲקֹב בְּרִיד לְיוֹסֵף בְּגוּ אַחוּהִי, כִּיּוֹן
 דְּמִנִּי קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא אַרְבַּע דְּגָלִים בְּשְׂכִינְתָּא,
 בְּתַרִּיסַר שְׁבַטִין לְאַתְתְּקִנָּא בְּהוּ, גִּרַע מְנִיּוּהוּ לְיוֹסֵף,
 וְשׂוּי לְאַפְרִים בְּאַתְרִיהִי. מָאי מַעְמָא אֶסְתַּלַּק יוֹסֵף
 מְנִיּוּהוּ. אִי תִימָא בְּגִין חוּבוּי, לָאוּ הָכִי, דְהָא
 זָכָאָה אִיהוּ.

אֶלָּא, רָזָא דְמִלָּה, יוֹסֵף רְשִׁימָא דְדְכוּרָא חָוָה,
 דְכְּתִיב בֵּין פּוֹרְת יוֹסֵף בֵּין פּוֹרְת עֲלֵי עֵין.

לשון הקודש

בְּתוֹךְ אַחֲזִי. בִּיּוֹן שְׂצוּהָ הַקְּדוּשׁ בְּרִיד
 הוּא אַרְבַּעָה דְגָלִים בְּשְׂכִינְתָּא, בְּשָׁנִים
 עֶשֶׂר שְׁבַטִים לְהַתְקִין בְּהֵם, גִּרַע מֵהֶם
 אֶת יוֹסֵף, וְשֵׁם בְּמִקוּמוֹ אֶת אַפְרִים. מָה
 הַטַּעַם הִסְתַּלַּק מֵהֶם יוֹסֵף? אִם תֹּאמַר
 מִשּׁוּם חֲטָאוֹ – לֹא כֵּן, שְׁהָרִי הוּא
 צְדִיק.

אֶלָּא סוּד הַדְּבָר – יוֹסֵף הִנֵּה רִשָּׁם שֶׁל

וְאִם תֹּאמַר, כֵּן גַּם הִנְקֵבָה שְׁלֹמֹעַלָה.
 אֶלָּא סִיּוּם הַגּוּף מֵרָאָה עַל כָּל הַגּוּף
 שֶׁהוּא זָכָר, רֹאשׁ הַגּוּף נִקְבָּה, עַד
 שִׁינְרַד לְסִיּוּם, וּכְשֶׁהִסִּיּוּם נִרְאָה, הָרִי
 עוֹשֶׂה הַכֹּל זָכָר. אֶבְל כָּאן רֹאשׁ וְסוּף
 נִקְבָּה, שְׁהָרִי כָּל תְּקוּן הַגּוּף נִקְבָּה.

כֹּא רָאָה, סוּד עֲלִיּוֹן אֶחָד יֵשׁ בְּדְבָר זֶה,
 שְׁהָרִי רָאִינוּ שִׁיעֲקֹב בְּרַךְ אֶת יוֹסֵף

וּבְתִיב מִשָּׁם רוּעָה אֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִתַּמָּן אֶתְּזֶן הֲאִי אֶבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל. אֶבְנֵי, דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, וְעֵלָה אָמַר דְּוֹד (תהלים
 קיח) אֶבְנֵי מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. וּבְגִין דְּיוֹסֵף
 אִיהוּ רְשִׁימוּ דְּדְכוּרָא, אֶקְרִי יוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְּהָא אִיהוּ
 צַדִּיק וְדָאי, מִשָּׁם רוּעָה אֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּבְגִין דְּכָל תְּקוּנֵי שְׂכִינְתָא אֵינּוּן נּוֹקְבֵי, אִסְתַּלַּק
 יוֹסֵף מִתַּמָּן, וְאֶתְמַנֵּי תְּחוּתִיה אֶפְרַיִם,
 וְאִיהוּ נּוֹקְבָא לְתַקּוּנָהּ. וּבְגִין דְּאִיהוּ הָבֵי, אֶתְמַנֵּי
 לְסִטְרָא מְעָרְב, אַתְרֵי דְּנוֹקְבָא שְׂרָיָא, וְהָהוּא רְשִׁימוּ
 דְּאִיהוּ דְּכוּרָא, אִסְתַּלַּק מִתַּקּוּנָהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ
 עֲלֵמָא דְּנוֹקְבָא, וְלֹא עֲלֵמָא דְּדְכוּרָא, וְכָל תַּקּוּנָהּ
 בְּעֵינֵי נּוֹקְבֵי.

וּבְגִין כְּדֵי, יוֹסֵף דְּאִיהוּ צַדִּיק, אִסְתַּלַּק מִתַּקּוּנָהּ,
 וְאֶתְמַנֵּי אֶפְרַיִם תְּחוּתִיה. וְעַל דָּא, פְּלֵהוּ

לשון הקודש

נְקֻבוֹת, הַסְתַּלַּק יוֹסֵף מִשָּׁם וְהִתְמַנֶּה
 תַּחְתָּיו אֶפְרַיִם, וְהוּא נְקֻבָה לְתַקּוּנָהּ.
 וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא כְּדֵי, הִתְמַנֶּה לְצַד מְעָרְב,
 מְקוּם שְׂשׂוּרָה הַנְּקֻבָה, וְאוֹתוֹ רִשָּׁם
 שֶׁהוּא זְכָר הַסְתַּלַּק מִתַּקּוּנָהּ, מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא עוֹלָם שֶׁל נְקֻבָה וְלֹא עוֹלָם שֶׁל
 זְכָר, וְכָל תַּקּוּנָהּ דּוֹרְשִׁים נְקֻבוֹת.

וּמִשּׁוּם כְּדֵי, יוֹסֵף שֶׁהוּא צַדִּיק, הַסְתַּלַּק
 מִתַּקּוּנָהּ, וְהִתְמַנֶּה אֶפְרַיִם תַּחְתָּיו. וְעַל

זְכָר, שֶׁכְּתוּב בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עֲלֵי
 עֵינֵי, וְכְתוּב מִשָּׁם רָעָה אֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל,
 מִשָּׁם נְזוּנִית אֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַזֹּאת. אֶבְנֵי –
 זוֹ כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, וְעֵלֶיהָ אָמַר דְּוֹד (תהלים
 קיח) אֶבְנֵי מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
 פְּנֵה. וּמִשּׁוּם שִׁזְיוֹסֵף הוּא רִשָּׁם שֶׁל זְכָר,
 נְקָרָא יוֹסֵף הַצַּדִּיק, שֶׁהָרִי הוּא וְדָאי
 צַדִּיק, מִשָּׁם רָעָה אֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּמִשּׁוּם שֶׁכָּל תַּקּוּנֵי הַשְּׂכִינָה הֵן

תְּרִיסַר שְׁבַטִין, תִּקְוִי שְׁכִינְתָּא אֵינוּן, וְכִלְהוּ בְּעֵינִין
בְּגוּוּנָא דְלַעִילָא, בַּר דְרַגְא דְעַדִּיק, דְאִיהוּ עֶבֶד כּל
שְׁיִיפִין דְכַר, וְלֹא בְעֵי לְאַכְחָשָׂא (נ"א ליה).

נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלַחַה הַנּוֹתָן אֲמַרִי שְׁפַר, הֵיִינוּ
דְכְתִיב, (שיר השירים ד) וּמְדַבְּרֵךְ נְאוּה, בְּגִין דְקוּל
מְדַבֵּר לִיה לְדַבּוּר, וְלִית קוּל בְּלֹא דַבּוּר. וְהַהוּא קוּל
אֲשַׁתְּלַח מֵאַתֵּר עֲמִיקָא דְלַעִילָא, וְשְׁלִיחַ מִקְמִיחַ,
לְאַנְהָגָא לְדַבּוּר, דְהָא לִית קוּל בְּלֹא דַבּוּר, וְלֹא דַבּוּר
בְּלֹא קוּל. וְדָא כָּלֵל דְעָרִיךְ לְפִרְט, וּפִרְט דְעָרִיךְ
לְכָלֵל. וְדָא קוּל נִפְקָא מְדָרוּם, וּמְדַבֵּר לְמַעְרָב, יִרִית
לְתֵרִין סְטָרִין. וְדָא הוּא דְכְתִיב, (דברים לג) וְלִנְפֹתָלִי אָמַר
וְגו', יָם וְדָרוּם יִרְשָׁה, לְעִילָא דְכַר, לְתַתָּא נּוֹקְבָא,
בְּגִין כְּדֵי נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלֹוּחַה נּוֹקְבָא לְתַתָּא. בְּגוּוּנָא
דָּא דְכַר לְעִילָא, דְכְתִיב הַנּוֹתָן אֲמַרִי שְׁפַר, הַנּוֹתָן
כְּתִיב, וְלֹא הַנּוֹתָנֵת.

לשון הקודש

קול בלי דבור. ואותו הקול נשלח
ממקום עמק שלמעלה, ושלותו מלפניו
להנהיג הדבור, שאין קול בלי דבור,
ולא דבור בלי קול. וזה כלל שצריך את
הפרט, ופרט שצריך את הכלל, וזה קול
שיוצא מדרום ומנהיג את המערב, יורש
לשני צדדים. וזהו שכתוב (דברים א)
ולנפתלי אמר וגו', ים ודרום ירשה.

בן כל שנים עשר השבטים הם תקונים
של שכינה, וכלם צריכים כמו
שלמעלה, חוץ מדרגת הצדיק שהוא
עושה כל האיברים זכר, ולא צריך
להכחיש [אותו].

נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר,
הינו מה שכתוב (שיר ד) ומדברך נאוה.
משום שקול מנהיג את הדבור, ואין

תָּא חַוִּי, מַחֲשָׁבָה רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא, וּבְגִין דְּאִיהִי
 מַחֲשָׁבָה, אִיהִי לְגוּ סְתִימָא וְלֹא אֲתִידַע. כִּד
 אֲתַפְּשִׁט תַּאי מַחֲשָׁבָה יִתִּיר, אֲתִיָּא לְאַתֵּר דְּרוּחָא
 שְׂרִיָּא, וְכִד מְטִי לְהֵהוּא אֲתֵר אֶקְרִי בִּינָ"ה, וְהָא לֹא
 סְתִים כִּדְקִדְמִיתָא, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ סְתִים, תַּאי
 רוּחָא אֲתַפְּשִׁט, וְאַפִּיק קָלָא, כִּלְיִל מֵאַשְׁא וּמְיָא
 וְרוּחָא, דְּאֵינוּן צָפוֹן וְדָרוֹם וּמְזֵרָח. וְהָא קָלָא, כִּלְיִל
 דְּכָל שְׂאֵר חֵילִין, וְקָלָא דָּא מְדַבֵּר לְדַבּוּר, וְדָא יְהִיב
 מַלְא בְּתַקְוָנָא, בְּגִין דְּקוּל אֲשֶׁתִּלַּח מֵאַתֵּר דְּרוּחָא,
 וְאַתִּי לְדַבְּרָא מַלְא, לְאַפְקָא מַלְיִן תְּרִיעִין.

וְכִד תְּסַתְּפֵל בְּדַרְגִּין, הוּא מַחֲשָׁבָה, הוּא בִּינָה, הוּא
 קוּל, הוּא דַּבּוּר, וְכֻלָּא חַד, וְהִיא הִיא מַחֲשָׁבָה,
 רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא, וְלֹא חַוִּי פִּרוּד, אֶלָּא כֻלָּא חַד.

לשון הקודש

שהוא נסתר, רוח זו מתפשטת ומוציאה
 קול כליל מאש מים ורוח, שהם צפון
 דרום ומזרח. והקול הזה כלל של כל
 שאר החילות, וקול זה מנהיג את
 הדבור, וזה נותן דבר מתקן, משום
 שקול גשלה ממקום הרוח, וכא להנהיג
 הדבור, להוציא דברים ישרים.

וכשאתם תפלו בדרגות, הוא מחשבה,
 הוא בינה, הוא קול, הוא דבור, והכל
 אחד. והיא היא המחשבה, ראשית הכל,

למעלה וכו', למטה נקבה. משום כך
 נפתלי אלה שלחה, נקבה למטה. כמו
 זה וכו' למעלה, שבתוב הנתן אמרי
 שפר. הנתן בתוב, ולא הנותנת.

בא ראה, מחשבה ראשית הכל, ומשום
 שהיא מחשבה, היא בפנים נסתרת ולא
 נודעת, כאשר מתפשטת מחשבה זו
 יותר, באה למקום ששורה הרוח,
 וכשמוגיעה לאותו מקום נקראת בינ"ה,
 וזה לא נסתר כבתחלה. ואף על גב

וְקִשְׁוֹרָא חַד, דְּאִיְהוּ מַחְשָׁבָה מִמָּשׁ אֶתְקַשֵּׁר בְּאִין, וְלֹא
 אֶתְפָּרֵשׁ לְעֵלְמִין, וְדָא הוּא (זכריה יד) ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.
 וְעַל דָּא, הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שְׁפָר כְּתִיב, דָּא גּוֹפָא.

סִיּוּמָא דְגּוֹפָא דָּא, דְּכְתִיב בֵּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֵּן פֶּרֶת
 עָלַי עֵינַי, אִמְרֵי תִרִי זְמִנִי. אֶלְא בֵּן פֶּרֶת
 לְעֵילָא. בֵּן פֶּרֶת לְתַתָּא. וְאִמְרֵי לָאו אִיְהוּ בֵּן פֶּרֶת
 לְתַתָּא, בְּתַקּוּנֵי מְטְרוֹנִיתָא. בְּגִין דְּבָנוֹת צָעֲדָה, לְמַהְיִי
 עָלַי שׁוּר, דְּבְעֵינַי בָּנוֹת לְתַקּוּנָהָא וְלֹא בָנִים. כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְגו'. רַבּוֹת
 בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, אֵלִין תִּרְיִסַר שְׁבָטִין.

תָּא חַזִי, מְלֻכוֹתָא קַדִּישָׁא, לָא קַבִּיל מְלֻכוֹתָא
 קַדִּישָׁא שְׁלִימָתָא, עַד דְּאֶתְחַבֵּר בְּאַבְהֶן, וְכַד
 אֶתְחַבֵּר בְּאַבְהֶן, אֶתְבְּנִי בְּנֵינָא שְׁלִימָא מִעֲלָמָא
 (דף רמו) עֲלָאָה, דְּאִיְהוּ עֲלָמָא דְּדְכוּרָא, וְעֲלָמָא עֲלָאָה
 אִקְרִי שְׁבַע שְׁנִין, בְּגִין דְּכֻלְהוּ שְׁבַע שְׁנִין בֵּיה.

לשון הקודש

פֶּרֶת לְמַטָּה בְּתַקּוּנֵי הַמְלֻכָּה? מִשּׁוּם
 שְׁבָנוֹת צָעֲדָה לְהִיּוֹת עָלַי שׁוּר, שְׁאֲרִיכִים
 בָּנוֹת לְתַקּוּנָהָא וְלֹא בָנִים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְגו'. רַבּוֹת
 בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, אֵלוֹ שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים.
 בְּאֵ רְאָה, מְלֻכוֹת הַקְּדוּשָׁה לֹא מְקַבְּלַת
 מְלֻכוֹת קְדוּשָׁה שְׁלֵמָה עַד שְׁמֵתְחַבֵּרַת
 בְּאַבוֹת, וְכִשְׁמֵתְחַבֵּרַת בְּאַבוֹת, נִבְנְהָ

וְלֹא הָיָה פְּרוּד, אֶלְא הַבַּל אֶחָד וְקִשְׁוֹר
 אֶחָד, שֶׁהֵיא מַחְשָׁבָה מִמָּשׁ שְׁנִקְשָׁרָה
 בְּאִין וְלֹא נִפְרָד לְעוֹלָמִים, וְזֶה הוּא (זכריה
 יד) ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וְעַל זֶה הִנְתֵּן אִמְרֵי
 שְׁפָר כְּתוּב, זֶה הַגּוֹף.

סִיּוּם הַגּוֹף, זֶה שְׁכָתוּב בֵּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֵּן
 פֶּרֶת עָלַי עֵינַי. לְמָה פְּעַמִּים? אֶלְא בֵּן פֶּרֶת
 לְמַעְלָה, בֵּן פֶּרֶת לְמַטָּה. וְלְמָה אֵינּוּ בֵּן

וְסִימְנִיד (מלכים א' 1) וַיִּבְנֶהוּ שֶׁבַע שָׁנִים, דָּא עֲלָמָא
 עֲלָאָה, וְלֹא כְּתִיב בְּשֶׁבַע שָׁנִים, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (שמות לא) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְלֹא כְּתִיב בְּשֵׁשֶׁת וּכְתִיב, (בראשית
 ב) אֱלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַפְרָאִם, בְּאַבְרָהָם.
 וְאַבְרָהָם, שֶׁבַע יָמִים אֶקְרִי, וּבִיּוֹה אֶתְבְּנִי עֲלָמָא עֲלָאָה,
 (ס"א כְּגוֹזָנָא דָּא וַיִּבְנֶהוּ שֶׁבַע שָׁנִים) וְאַלְיִן אֶקְרוּן עֲלָמָא דְּכּוּרָא

(ס"א וּבִיּוֹה אֶתְבְּנִי עֲלָמָא לְתַתָּא).

כְּגוֹזָנָא דָּא לְתַתָּא אֵיךְ שֶׁבַע שָׁנִים, רִזָּא דְּעֲלָמָא
 תַּתָּאָה, וְרִזָּא דָּא, דְּכְתִיב, (מלכים א' ה) שְׁבַעַת
 יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם. דְּכִיּוֹן דְּאָמַר
 שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים, לָא יִדְעֵנָא דְּאַרְבִּיסַר
 אִינוּן. אֲלֵא, לְאַחֲזָאָה עֲלָמָא עֲלָאָה, וְעֲלָמָא תַּתָּאָה.

לשון הקודש

שְׁבַעַה יָמִים, וּבּוֹ נִבְנְהָ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
 וְכִמּוֹ זֶה וַיִּבְנֶהוּ שֶׁבַע שָׁנִים, וְאַלְהָ נִקְרָאִים
 עוֹלָם הַזְּכָר וּבּוֹ נִבְנְהָ הָעוֹלָם שְׁלֵמָהוּ.

כְּמּוֹ זֶה לְמַטָּה יֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים, סוּד
 הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְסוּד זֶה שְׁכַתּוּב
 (מלכים-א ח) שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים
 אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם. שְׁכִיּוֹן שְׁאָמַר שְׁבַעַת
 יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים, לָא יִדְעֵנוּ שְׁהֵם
 אַרְבַּעַה עָשָׂר? אֲלֵא לְהִרְאוֹת עוֹלָם
 עֲלִיּוֹן וְעוֹלָם תַּחְתּוֹן, וְהֵם שְׁבַעַת יָמִים

בְּנִין שְׁלָם מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא עוֹלָם
 הַזְּכָר, וְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא שֶׁבַע שָׁנִים,
 כִּי כָּל שֶׁבַע הַשָּׁנִים בּוֹ.

וְסִימְן לְדָבָר - (מלכים-א 1) וַיִּבְנֶהוּ שֶׁבַע
 שָׁנִים, זֶה עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְלֹא כְּתוּב
 בְּשֶׁבַע שָׁנִים, כְּמּוֹ שְׁנַאֲמַר (שמות לא) כִּי
 שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ, וְלֹא כְּתוּב בְּשֵׁשֶׁת, וְכְתוּב
 (בראשית ב) אֱלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 בְּהַפְרָאִם, בְּאַבְרָהָם. וְאַבְרָהָם נִקְרָא

וְאֵינוֹן שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים. אֵלֶיךָ דְבוּרִין, וְאֵלֶיךָ
 נֹקְבִין. אֵלֶיךָ נֹקְבֵי הָאֵי עֲלָמָא עֲלִיָּהוּ. דְּכַתִּיב, (משלי
 לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, אֵלֶיךָ תִּרְיֹסר שִׁבְטִין, דְּאֵינוֹן
 עָשׂוּ חֵיל. כְּדַכְּתִיב, (במדבר ב) כָּל הַפְּקוּדִים לְמַחְנֶה
 יְהוּדָה וְגו', וְכֵן כְּלָהוּ.

וְאֵי תִימָא רַבּוֹת, וְהָא תִּרְיֹסר אֵינוֹן, וְלֹא יִתִיר, כִּי
 הָהוּא חֵיל דְּעָבְדוּ, מְאֵי רַבּוֹת. אֶלְא כְּמָה
 דְּכַתִּיב, (בראשית יח) זַעֲקַת סְדוֹם וְעַמּוֹרָה כִּי רַבָּה, כְּמוֹ
 גְּדָלָה. וְכֵן רַבּוֹת גְּדוּלוֹת, עֲלָאִין, וְרַבְרַבִּין עַל כֵּלָּא.
 וְאֵלֶיךָ אֶקְרוּן חֵיזוֹת גְּדוּלוֹת. עָשׂוּ חֵיל, הָהוּא חֵיל
 דְּעָבְדוּ דְּסַמְיָכִין עֲלִיָּהוּ, אֶקְרוּן חֵיזוֹת קְטַנּוֹת עִם
 גְּדוּלוֹת, לְאַתְחַבְרָא כְּחָדָא, לְאַתְתַּקְנָא בְּהוּ מְטְרוֹנִיתָא,
 לְמַחְדֵי בְּהוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין. כְּמָה דְּאַתְ אָמַר, (תהלים קד)
 לוֹיִתָּן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחַק בּוֹ, בְּגִינֵי כִּךָ רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ

לשון הקודש

זַעֲקַת סְדוֹם וְעַמּוֹרָה כִּי רַבָּה, כְּמוֹ גְּדָלָה.
 וְכֵן רַבּוֹת גְּדוּלוֹת, עֲלִיוֹנִים וְגְדוּלִים עַל
 הַכֹּל, וְאֵלֶיךָ נֹקְבִימִים (תהלים קד) חֵיזוֹת
 גְּדוּלוֹת. עָשׂוּ חֵיל – אוֹתוֹ חֵיל שֶׁעָשׂוּ
 שִׁמְמוּכִים עֲלִיָּהוּ נֹקְבִימִים חֵיזוֹת קְטַנּוֹת
 עִם גְּדוּלוֹת, לְהַתְחַבֵּר בְּאַחַד, לְתַקַּן
 בְּהֵם אֶת הַמְּלָכָה, לְשַׁמַּח בְּהֵם עֲלִיוֹנִים
 וְתַתָּוֹנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) לוֹיִתָּן זֶה
 יִצְרָתָ לְשִׁחַק בּוֹ. מִשּׁוֹם כִּךָ רַבּוֹת בָּנוֹת

וְשִׁבְעַת יָמִים. אֵלֶיךָ וְכָרִים וְאֵלֶיךָ נֹקְבִימִים.
 אֵלֶיךָ הַנֹּקְבִימִים הָעוֹלָם הַזֶּה עֲלֵיהֶם,
 שְׁכָתוֹב (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל,
 אֵלֶיךָ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שִׁבְטִים שֶׁהֵם עָשׂוּ חֵיל,
 כְּכַתוּב (במדבר ב) כָּל הַפְּקוּדִים לְמַחְנֶה
 יְהוּדָה וְגו', וְכֵן כְּלָם.

וְאֵם תִּאמַר רַבּוֹת, וְהָרִי הֵם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי
 וְלֹא יוֹתֵר, חוּץ מֵאוֹתוֹ הַחֵיל שֶׁעָשׂוּ, מַה
 זֶה רַבּוֹת? אֶלְא כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בראשית יח)

חיל. (ס"א ואת עלית על כלנה כמה דאת אמר, (מלכים א ז) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה וגו' וכתוב והים עליהם מלמעלה היינו ואת עלית על כלנה).

ועל דא בנות צעדה עלי שור. בנות צעדה, צועדות מיבעי ליה, אלא ההוא עין דכתיב לעילא, ומאן איהו, עין משפט, ואיהו קאים עלי עין, ואיהו עין, צעדה, ופסעת למיטל בנות לתקונהא, והיינו בנות צעדה, ולא בנים, בנות צעדה, אסתכלת לתקונהא, ולא בנים. וימררוהו ורבו, באסתכלותא דרחימו לגביה. בדכתיב, (שיר השירים ו) הספי עיניך מנגדי שהם הרחיבוני. ועל דא וישטמוהו בעלי חצים.

ותשב באיתן קשתו דא קשת. מה קשת דא בת זוגו. באיתן, תקפא אלבישת עלוי, דלא אהלשת חילא, דהא ידעת דיוסף לא יסטי בההוא דרגא, דאת קיימא דיליה, לימינא ולשמאלא.

לשון הקודש

לתקונהא, וזהו בנות צעדה, ולא בנים. בנות צעדה, הסתכלה לתקונהא, ולא בנים. וימררוהו ורבו - בהסתכלות של אהבה אליו, בכתוב (שיר ו) הספי עיניך מנגדי שהם הרחיבוני. ועל זה וישטמהו בעלי חצים.

ותשב באיתן קשתו, זו קשת. מה זה קשת? זו בת זוגו. באיתן - חזק הלבישה עליו, שלא נחלש בכה, שהרי

עשו חיל. ואת עלית על כלנה, כמו שנאמר (מלכים א-ז) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה וגו', וכתוב והים עליהם מלמעלה. היינו ואת עלית על כלנה.

ועל זה בנות צעדה עלי שור. בנות צעדה? צועדות הנה צריך לכתוב! אלא אותה העין שכתובה למעלה, ומיהו? עין משפט, והוא עומד עלי עין, והוא עין, צעדה ופוסעת לקחת בנות

וַיִּפְּזוּ, מָאִי וַיִּפְּזוּ. אֵלָא בְּדַבְּרֵיב, (תהלים יט) הִנְחֵמְדִים
 מְזֻהָב וּמְפֹז רַב. וּכְתִיב, (איוב כח) וּתְמוֹרְתָהּ בְּלִי
 פִּזוּ. אֲתֵיִקְרוּ דְרוּעוּי בְּמַרְגְּלִיתָא עֲלָאָה. מִיַּדִּי אֲבִיר
 יַעֲקֹב, מֵאֵינוֹן תִּרְיִן סְטָרִין, דְּאֲתִקִּיף בְּהוּ יַעֲקֹב. מִשָּׁם
 רוּעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, מִתַּמָּן אֲתַנּוֹן הֵהוּא אֲבָן יִקְרָה,
 כְּדַקְאֲמָרֵן. תּוּ, מֵאֵינוֹן תִּרְיִסְר סְטָרִין, אֲתַנּוֹן הֵהוּא
 אֲבָן יִקְרָה, דְּאֵינוֹן צְפוֹן וְדָרוֹם, וְהוּא אֲתֵיִיְהִבֵת
 בִּינֵיִיהוּ, וְאֲתַפְּרָכָא מִנֵּיִיהוּ, וְאֲתַזְנָא מִנְהוֹן עַל (דְּרָא)

יְדָא דְצַדִּיק.

תָּא חָזִי, לְיוֹסֵף אֲתוֹסֵף לִיה בְּרָכָה אַחְרָא, בְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, מֵאֵל אֲבִיד וַיַּעֲזֹרְךָ וְגו'. הָאִי קָרָא
 קִשְׂיָא. מֵאֵל אֲבִיד, אֵל אֲבִיד יַעֲזֹרְךָ מִיַּבְעֵי לִיה. מָאִי
 מֵאֵל אֲבִיד וּלְבַתֵּר יַעֲזֹרְךָ. וְאֵת שְׂדֵי, וְאֵל שְׂדֵי מִיַּבְעֵי
 לִיה, בְּמָה דְכְּתִיב, (בראשית מג) וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים

לשון הקודש

עֲשֵׂר צְדָדִים נִזְוֵנִית אוֹתָהּ אֲבָן יִקְרָה,
 שָׁהִם צְפוֹן וְדָרוֹם, וְהוּא נִתְנָה בִּינֵיהֶם
 וְהִתְפְּרָכָה מֵהֶם, וְנִזְוֵנָה מֵהֶם עַל וְדָרְגָתָהּ
 יְדֵי צַדִּיק.

בַּא רְאֵה, לְיוֹסֵף נּוֹסְפָה בְּרָכָה אַחְרָת,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מֵאֵל אֲבִיד וַיַּעֲזֹרְךָ וְגו'.
 פְּסוּק זֶה קִשְׂיָה. מֵאֵל אֲבִיד וַיַּעֲזֹרְךָ, אֵל
 אֲבִיד יַעֲזֹרְךָ צְרִיף לְהִיּוֹת! מַה זֶה מֵאֵל
 אֲבִיד וְאַחַר כֵּן וַיַּעֲזֹרְךָ? וְאֵת שְׂדֵי, וְאֵל
 שְׂדֵי צְרִיף לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בראשית מג)

יְדָעָה שְׂיוֹסֵף לֹא יִסְטָה בְּאוֹתָהּ דְרָגָה
 שֶׁל אוֹת הַבְּרִית שְׁלוֹ לְיָמִין וְלְשֵׁמֶאל.

וַיִּפְּזוּ, מַה זֶה וַיִּפְּזוּ? אֵלָא כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 (תהלים יט) הִנְחֵמְדִים מְזֻהָב וּמְפֹז רַב,
 וּכְתוּב (איוב כח) וּתְמוֹרְתָהּ בְּלִי פִזוּ.
 הִתְכַּפְּדוּ זְרוּעוֹתָיו בְּמַרְגְּלִית עֲלִיזוֹנָה.
 מִיַּדִּי אֲבִיר יַעֲקֹב – מֵאוֹתָם שְׁנֵי צְדָדִים
 שֶׁהִתְחַזְּקוּ בָּהֶם יַעֲקֹב. מִשָּׁם רְעָה אֲבָן
 יִשְׂרָאֵל – מִשָּׁם נִזְוֵנִית אוֹתָהּ אֲבָן
 יִקְרָה, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. עוֹד, מֵאוֹתָם שְׁנַיִם

לפני האיש. ויברכה, ויברכה מבעי ליה.

אלא אחסין ליה לעילא ותתא. אחסין ליה לעילא, מאל אביד, דאיהו אחסנא עלאה, אתר דאקרי שמים. ויעזרה, בגין דלא יחליף האי אתר לאתר אחרא, וסיועא דיליה ליהוי מאתר דא, ולא מאחרא.

ואת שדי, מהו ואת שדי, אלא, איהו דרגא אחרא תתאה, דהא תנינן, בכל אתר את ה', דא שכינתא, כמו (ישעיה ו) וארא את ה', את לרבות. ואת לאכללא יום בלילה, ולילה ביום, בדכתיב ואת שדי, דהא מתמן נפקין ברכאן לברכא עלמין.

תו, אמאי לא קאמר ואל שדי, דהא הכא נמי משמע בדקאמרינן. דכתיב, ואל שדי יתן לכם רחמים, כלא אתר חד הוא, אמאי שבק ל' וכתב

לשון הקודש

ואל שדי יתן להם רחמים לפני האיש. ויברכה, ויברכה צריך להיות!
אלא הורישו מלמעלה ומטה. הורישו מלמעלה, מאל אביד, שהוא ירשה עליונה, מקום שנקרא שמים. ויעזרה, כדי שלא יחליף מקום זה למקום אחר, ושסיועו יהיה ממקום זה ולא מאחר.
ואת שדי, מה זה ואת שדי? אלא זו דרגה אחרת תחתונה, שהרי שנינו, בכל מקום את ה' - זו השכינה, כמו (ישעיה ו) וארא את ה', את לרבות. ואת - להכליל יום בלילה ולילה ביום, כפתוב ואת שדי, שהרי משם יוצאות ברכות לברך את העולמות.
עוד, למה לא אמר ואל שדי, שהרי גם בן משמע כמו שאמרנו, שפתוב ואל

ת'. אֵלֶּא רָזָא אִיהוּ, דְּכִד אֵינוּן שְׁבִילִין נְפָקִין מֵעִילָא,
 (דף רמז ע"ב) בְּלָלָא דְאוּרִייתָא, אַחֲסִין שָׁמַיִם. כְּמַה דְאֵת
 אָמַר אֵת הַשָּׁמַיִם, בְּלָלָא דְעֵשְׂרִין וַתְּרִין אֲתוּוּן.
 וַיִּמְהַכָּא נְפָקִי לְתוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה דְאֶקְרִי אֶרֶץ,
 כְּדִקְאֲמַרְיֵנָן וְאֵת הָאֶרֶץ, בְּלָלָא דְעֵשְׂרִין וַתְּרִין אֲתוּוּן.
 וְשָׁמַיִם כְּלִיל כְּלָא כְתָדָא, וְכִדִּין מִתְעַטְרָא סִיחָרָא
 בְּכִלָּא, וַיִּתְבֹּא בְּאֲשֶׁלְמוֹתָא, וּבְרַכָּאן נְגִדִין כְּדִין מִתְפָּן,
 וְעַל דָּא וְאֵת שְׂדֵי.

וַיְבָרְכֵךָ, בְּגִין דִּיהֵא לִיה קִיּוּם תְּדִיר וַיִּתִּיר, דְּהָא
 בְּכָל אֲתַר דְאֵית בֵּיה וְא"ו, תּוֹסַפֶּת אֵית
 לִיה, וְקִיּוּמָא. עַד כָּאן כְּלָל, וְלְבַתַּר עֲבִיד פְּרַט,
 דְּכְתִיב בְּרִכּוֹת שָׁמַיִם וְגו'.

בְּרִכּוֹת אַבְיָד גְּבָרוּ עַל בְּרִכּוֹת הוּרִי. בְּרִכּוֹת אַבְיָד

לשון הקודש

הַלְבָנָה כִּכְל וַיּוֹשַׁבֶת בְּשִׁלְמוֹת,
 וְהַבְּרִכּוֹת שׁוֹפְעוֹת אִז מִשָּׁם, וְעַל זֶה
 וְאֵת שְׂדֵי.

וַיְבָרְכֵךָ, כְּדִי שִׁיחֵיהּ לוֹ תְמִיד קִיּוּם
 וַיּוֹתֵר, שְׁהַרִי בְּכָל מְקוֹם שְׁיֵשׁ בּוֹ וְא"ו,
 יֵשׁ לוֹ תּוֹסַפֶּת וְקִיּוּם. עַד כָּאן כְּלָל,
 וְאַחַר כֵּךְ עֲשֵׂה פְרַט, שְׁכַתוּב בְּרִכַּת
 שָׁמַיִם וְגו'.

בְּרִכַּת אַבְיָד גְּבָרוּ עַל בְּרִכַּת הוּרִי.
 וְדַאי שְׁבַרְכַת אַבְיָד גְּבָרוּ, שְׁהַרִי יַעֲקֹב

שְׂדֵי יִתֵּן לְכֶם רַחֲמִים, הַכֹּל מְקוֹם אַחַד
 הוּא, לְמַה הַשְׂאִיר לִי וְכַתֵּב ת? אֵלֶּא
 זֶהוּ סוּד, שְׁכַשְׂאוֹתֶם שְׁבִילִים יּוֹצֵאִים
 מִלְמַעְלָה, כְּלָל שֶׁל הַתּוֹרָה, מוֹרִישׁ אֵת
 הַשָּׁמַיִם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר אֵת הַשָּׁמַיִם –
 כְּלָל שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת. וּמִכָּאֵן
 יּוֹצֵאִים לְתוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה שְׁנִקְרָאת
 אֶרֶץ, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ וְאֵת הָאֶרֶץ – כְּלָל
 שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת. וְהַשָּׁמַיִם
 כּוֹלְלִים הַכֹּל כְּאַחַד, וְאִז מִתְעַטְרַת

גָּבְרוּ וַדָּאֵי, דְּהָא יַעֲקֹב אַחְסִין שְׁבַתָּא דְכֻלָּא, יַתִּיר
מֵאַבְתְּחָן, דְּהָא הוּא שְׁלִים חוּה בְּכֻלָּא. וְכֻלָּא יַהֲב לִיה
לְיוֹסֵף, מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּהָכִי אַתְחִוּי, דְּהָא צַדִּיק
כֻּלָּא נְטִיל, וְאַחְסִין כֻּלָּא כְּחֻדָּא, וְכָל בְּרַכָּאן בֵּיה
שְׂרַיִן. הוּא אָרִיק בְּרַכָּאן מִרִּישָׁא לְעֵילָא, וְכָל שְׂרַיִי
נוֹפֵא כְּלָהוּ אַתְתַּקְּנוּ, לְאַרְקָא בֵּיה בְּרַכָּאן, וְכִדִּין
אַתְעֵבִיד נְהַר דְּנַפְיָא מֵעֵדָן.

מָאֵי מֵעֵדָן, אֶלָּא, בְּכָל שְׁעָתָא דְכָל שְׂרַיִיפִין יַתְבִּין
בְּקִשׁוּרָא חֻדָּא, וְאַיְנוּן בְּעֵדוּנָא דְתִיאֻבְתָּא
מִרִּישָׁא לְעֵילָא וְלַתְתָּא, וְכְלָהוּ מֵעֵדוּנָא וְתִיאֻבְתָּא
דְּלָהוּן, מְרִיקִין בֵּיה, וְאַתְעֵבִיד נְהַר דְּנַגִּיד וְנַפְיָא מֵעֵדָן
וַדָּאֵי. תּוּ מֵעֵדָן מִחֲכֻמָּה עֲלָאָה, נְגִיד כֻּלָּא
לְאַתְמִשְׁכָּא, וְעֵבִיד נְהַרָּא, וְאַתְמִשְׁכָּא עַד דְּמַטִּי לְתַאי
דְּרַנָּא, וְכִדִּין כֻּלָּא בְּבְרַכָּאן, וְכֻלָּא חַד.

לשון הקודש

האברים יושבים בקשר אחד, והם בעדון של השתוקקות מהראש למעלה ולמטה, וכלם מעדון והשתוקקות שלהם מריקים בו, ונעשה נהר ששופע ויוצא מעדון ודאי. עוד מעדון – מחכמה עליונה שופע הכל להמשך, ועושה נהר, ונמשך עד שמגיע לדרגה הזו, ואז הכל בכרכות, והכל אחד.

הוריש שבת של הכל יותר מהאבות, שהרי הוא היה שלם בכל, והכל נתן ליוסף. מה הטעם? משום שפך ראוי, שהרי צדיק נוטל הכל ויורש הכל כאחד, וכל הכרכות שרויות בו. הוא מוריק בכרכות מהראש למעלה, וכל איברי הגוף כלם נתקנו להוריק בו בכרכות, ואז נעשה נהר שיוצא מעדון. מה זה מעדון? אלא בכל שעה שכל

עַד תֵּאֲוֹת גְּבֻעוֹת עוֹלָם, (ס"א האי עד) תִּיאֲוֹבְתָא דְאֵינוֹן
 גְּבֻעוֹת עוֹלָם. וּמַאי נִינְהוּ, תִּירֵי נּוֹקְבֵי. חַד
 לְעֵילָא, וְחַד לְתַתָּא, דְכָל חַד אֶקְרִי עוֹלָם. וְתִיאֲוֹבְתָא
 דְכָל שְׁיִיפֵי גּוֹפָא, בְּאֵינוֹן תִּירוֹן אִמְהָן. תִּיאֲוֹבְתָא
 לִינְקָא מֵאִמָּא עֲלָאָה. תִּיאֲוֹבְתָא לְאַתְקִשְׁרָא בְּאִמָּא
 תַּתָּאָה. וְתִיאֲוֹבְתָא דְכֻלָּא חַד, בְּגוֹן כֶּךָ בְּלָחוּ, (בְּדָקָא
 חז"ל). תַּהֲיִינָה לְרֵאשׁ יוֹסֵף וְגו', לְאַתְבְּרָכָא חַהוּא דְרֵגָא
 דְצַדִּיק, וְלִנְטָלָא כֻלָּא בְּדָקָא חַזִּי.

וּבְאֵין אֵינוֹן דְאֶקְרוֹן צַדִּיקִים, דְהָא צַדִּיק לָא אֶקְרִי,
 אֶלָּא מָאן דְנָטִיר הָא דְרֵגָא, הָא אֶת קִיּוּמָא
 קַדִּישָׁא. וּבְאֵין אֵינוֹן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאֶתִי.
 נְפִקוּ מִן מְעַרְתָּא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל חַד וְחַד
 לִימָא מִלָּה, וְנִיחַד בְּאַרְחָא.

לשון הקודש

לְהַתְבַּרְדּוּ אוֹתָהּ דְרֵגָה שֶׁל צַדִּיק וְלִטְל
 הַכֹּל בְּרֵאוּי.

אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁנֹקְרָאִים צַדִּיקִים, שְׁהֲרִי
 צַדִּיק לֹא נִקְרָא אֶלָּא מִי שְׁשׁוּמֵר דְרֵגָה
 זו, אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, אֲשֶׁרִיֶּהֱם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. יֵצְאוּ מִן
 הַמְּעַרָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד יֵאמֶר דְּבַר, וְנִלְחַד בְּדַרְדְּרָא.

עַד תֵּאֲוֹת גְּבֻעַת עוֹלָם, וְנַה עַדוּ תִּשׁוּקַת
 אוֹתָן גְּבֻעוֹת עוֹלָם, וּמִי הֵם? שְׁתִּי
 נְקֻבוֹת, אַחַת לְמַעְלָה וְאַחַת לְמַטָּה,
 שְׁכָל אַחַת נִקְרָאת עוֹלָם. וְתִשׁוּקַת כָּל
 אֵיבְרֵי הַגּוֹף בְּאוֹתָן שְׁתִּי אִמְהוֹת.
 תִּשׁוּקָה לִינְקָ מֵהָאִם הַעֲלִיוֹנָה (בִּינְהוּ),
 וְתִשׁוּקָה לְהַקְשֶׁר בְּאִם הַתַּחְתּוֹנָה,
 וְתִשׁוּקַת הַכֹּל אֶחָד. מִשׁוּם כֶּךָ כֻּלָּם
 וּבְרֵאוּי. תַּהֲיִין לְרֵאשׁ יוֹסֵף וְגו',